

SERFŐZŐ SIMON

Nekünk kell pártolni

*Mi idevalósiak maradunk
a mosolygó ajtajú
kiskonyhák elé,
meg-megbotló,
lassú útszélekre,
az izzadt tehének lábszagától
rossz levegőjű falukba.*

*Idevalósiak
a gágogó nappaloktól zajos
pocsolya-strandok,
s gondjaink szérűi mellé,
a kopogós,
kitaposott utcákra,
városok
bérház-pusztáihoz közel,
a munka
nagykéményű telephelyeire.*

*Mögöttünk nem csukódnak be
távolságok.
S ha nélkülözés és üldözés
egykor elmenekített is sokunkat
e csürhe port legeltető országból,
ismeretlenségbe szakadtan is
idevalósiak maradtunk.*

*S nem szégyelljük
a rendetlenkedő fáknál*

*csapongó emlékeinket,
ahol az árok- és járdapartokon
a hangunkat halljuk reggel.
S nem röstelljük,
mert nincs miért,
e motyónyi hazát sem,
hisz ez a miénk.*

*Nem mint akikkel
kalandok szállnak,
s megtagadnának minket,
miként már a boglyák,
szélfútt meddőhányók mellőli
származásuk is őket.
Akkik küszöbeink elé
vetődve mégis,
gőgjeik lobogóival
csak dicsekedni jönnek.
Csak lenézni
a messze elszóródott tájokról
lassan szárnyra kapó népet.*

*Amely, még ma is,
magát se sokra becsüli,
oly sokszor leszólták.
Rákiabálhatna még
bárki az úton.
Nekünk kell pártolni,
még ne alázzák.*